

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010480
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621010480.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovskej prejednal sťažnosť odsúdeného V. A. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Nt/33/2021 z 19.1.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť V. A. z a m i e t a ako nedôvodnú.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 446 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 74 ods. 1 Tr. zák. zmenil ambulantné psychiatrické ochranné liečenie uložené V. A. uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2Nt/9/2005 zo dňa 14.11.2005, ktoré bolo naposledy zmenené uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. 4Nt/33/2020 zo dňa 13.7.2020, na ústavné ochranné psychiatrické liečenie.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď po jeho vyhlásení V. A. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uvádza, že ústavnú formu psychiatrického liečenia nepovažuje za vhodné riešenie, nakoľko ústavná forma psychiatrického liečenia ho neúmerne spôsobom obmedzuje na slobode a nemá tak možnosť plnohodnotne sa angažovať v spoločnosti a nájsť si zamestnanie. Chce nájsť riadne zamestnanie, uplatniť sa v spoločnosti a viesť riadny život. Ambulantná forma psychiatrického liečenia mu vyhovuje a chce naďalej v nej aj pokračovať, pričom bude dodržiavať všetky povinnosti a liečebné postupy s tým spojené. Vzhľadom na nehody s matkou sa odsťahoval z domu a presťahoval sa k svojmu otcovi, s ktorým má dobrý vzťah a ktorého rešpektuje. Ústavnú formu liečenia už v minulosti absolvoval, avšak nikdy mu táto forma liečenia nepriniesla zlepšenie zdravotného stavu. Na verejnom zasadnutí navrhoval vykonanie dôkazu, a to vyšetrovanie zdravotného stavu iným znalcom, prípadne odborníkom z odboru psychiatrie. Na základe uvedeného krajskému súdu navrhuje, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a aby v prípade, ak považuje vykonané dokazovanie za dostatočné, vo veci rozhodol sám, tak že návrh na zmenu ambulantného ochranného psychiatrického liečenia na ústavné zamietne a ponechá mu ambulantnú formu psychiatrického liečenia v platnosti. V prípade, ak sa nadriadený orgán stotožní s vyššie uvedeným návrhom na vykonanie dôkazu - posúdenie zdravotného stavu znalcom, prípadne iným odborníkom z odboru psychiatrie, navrhuje, aby nadriadený orgán uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal tak, že vykoná navrhovaný dôkaz a vo veci rozhodne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o dôvody postupu prvostupňového súdu, tieto samosudkyňa podrobne rozviedla v odôvodnení napadnutého uznesenia. Nakoľko odôvodnenie napadnutého uznesenia je podrobné, zrozumiteľné a logické a krajský súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Aj podľa

názoru krajského súdu boli splnené všetky zákonné podmienky na zmenu ochranného ambulantného liečenia na ochranné ústavné liečenie. Zo spisu nepochybne vyplýva, že V. A. sa kvôli svojmu duševnému ochoreniu od roku 2005 podrobuje psychiatrickej liečbe striedavo v ústavnej forme a v ambulantnej forme. Ochranné ambulantné liečenie, ktoré vykonával V. A., neplnilo svoj účel, nakoľko zdravotný stav odsúdeného sa v dôsledku nedodržavania ambulantného liečenia, užívania alkoholu a psychotropných látok zhoršil, čo sa prejavuje agresívnym správaním navonok, najmä voči svojej matke. Užitie návykových látok priznal aj sám V. A.. Jeho správanie vyústilo nielen do väzobného stíhania, ale aj do opakovaných hospitalizácií na uzavretom psychiatrickom oddelení, ktoré sprevádzal útek zo zariadenia a tiež napadnutie spolupacienta počas poslednej hospitalizácie na psychiatrickom oddelení. Agresívne a nevyspytateľné správanie V. A. smerujúce voči svojmu okoliu má stupňujúci charakter, pričom jeho konaním sa na podnet matky zaoberala opakovane privolaná polícia. Odsúdený bol dokonca pre riziko impulzívneho konania na 7 dní umiestnený v ochrannej sieťovej posteli s fixáciou jednej končatiny. Z obsahu spisového materiálu vrátane pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2Nt/9/2005 a 2Nt/11/2019 vyplynulo, že V. A. dlhodobo trpí závažnou duševnou poruchou, a to paranoídnou schizofréniou s postprocesuálnymi zmenami osobnosti. Dokazovanie vykonané okresným súdom dostatočne poskytuje obraz o nebezpečnosti V. A. pre spoločnosť a pre záujmy chránené Trestným zákonom. Na základe takto zistených skutočností ani krajský súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že ambulantné psychiatrické liečenie neplní u menovaného účel a účel ochranného liečenia možno dosiahnuť len ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou. S poukazom na závery prvostupňového súdu, ktoré podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia a s ktorými sa krajský súd stotožňuje, potom považuje výrok napadnutého uznesenia za zákonný a majúci dostatočnú oporu v zabezpečených dôkazoch.

Pokiaľ ide o navrhnutý dôkaz, a to vyšetrenie jeho duševného stavu znalcom, prípadne odborníkom z odboru psychiatrie, krajský súd uvádza, že aj krajský súd vykonanie tohto dôkazu považuje za nadbytočné, nakoľko okresným súdom vykonané dokazovanie dostatočne poskytuje obraz o nebezpečnosti V. A. pre spoločnosť a pre záujmy chránené Trestným zákonom. Obavu zo správania odsúdeného umocňuje nedávno podaný znalecký posudok MUDr. Greškovej v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, od ktorého podania agresivita V. A. má už len stúpajúcu tendenciu. Opätovné skúmanie duševného stavu menovaného sa javí ako neúčelné a nedôvodné aj vzhľadom na skutočnosť, že V. A. nedodržoval ambulantnú liečbu a tiež vzhľadom k potrebe akútneho riešenia jeho zdravotného stavu. Uvedené tiež potvrdzuje dobrovoľná hospitalizácia V. A. dňa 10.2.2022 v Psychiatrickej liečebni Sučany.

Keďže výrok napadnutého uznesenia zodpovedá zákonu a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdeného V. A. zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.